

อาหารและการให้อาหารสัตว์

(ตอนที่ ๓ กฎหมายควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์)

ผศ.วิทยา สุมามาลย์ สำนักพัฒนาอาหารสัตว์ เรียบเรียง

เนื่องจากมีกิจการการผลิตอาหารสัตว์เพื่อการจำหน่ายเพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานในการตรวจสอบคุณภาพของอาหารสัตว์ ป้องกันการปลอมปนในอาหารสัตว์ ซึ่งนอกจากจะส่งผลเสียแก่ตัวสัตว์แล้วยังเป็นผลเสียต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติ ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ และแก้ไขปรับปรุงใหม่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๕ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ โดยสรุปได้ให้อำนาจกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อควบคุมกำหนดการผลิต จำหน่ายอาหารสัตว์ และกำหนดปริมาณสารอาหารในวัตถุดิบอาหารสัตว์ เช่น

ในกากถั่วเหลืองต้องมี

๑. โปรตีนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๒
๒. ความชื้นไม่เกินร้อยละ ๑๓
๓. กากไม่เกินร้อยละ ๘
๔. เถ้าไม่เกินร้อยละ ๘

ในกรณีอาหารผสมสำเร็จรูป มีการกำหนดปริมาณสารอาหารไว้เป็นมาตรฐานเช่นกัน เช่น

อาหารผสมของโคอายุ ๓-๖ เดือน ต้องมี

๑. โปรตีนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๒
๒. ไขมันไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓
๓. กากไม่เกินร้อยละ ๗
๔. ความชื้นไม่เกินร้อยละ ๑๓

อาหารไก่ เป็ด และสุกร ก็มีการกำหนดปริมาณสารดังกล่าวไว้เช่นกัน ผู้ที่จะประกอบการค้าอาหารสัตว์จะต้องขออนุญาตและขึ้นทะเบียนการค้า โดยติดต่อขออนุญาตที่กรมปศุสัตว์

กรมปศุสัตว์ ได้จัดตั้งกองควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ขึ้น เพื่อปฏิบัติหน้าที่และตรวจสอบให้เป็นไปตามกฎหมาย มีนายทะเบียนรับจดทะเบียน มีสารวัตร และเจ้าหน้าที่ออกไปเก็บตัวอย่างอาหารสัตว์ นำมาวิเคราะห์ตรวจสอบเป็นประจำ มีห้องปฏิบัติการ สำหรับวิเคราะห์ตัวอย่างอาหารสัตว์ และวัตถุปลอมปน เพื่อควบคุมให้อาหารสัตว์ที่จำหน่ายมีคุณภาพตรงตามมาตรฐานที่กำหนด และเหมาะสมสำหรับใช้เลี้ยงสัตว์ให้ได้ผลผลิตตามความต้องการ